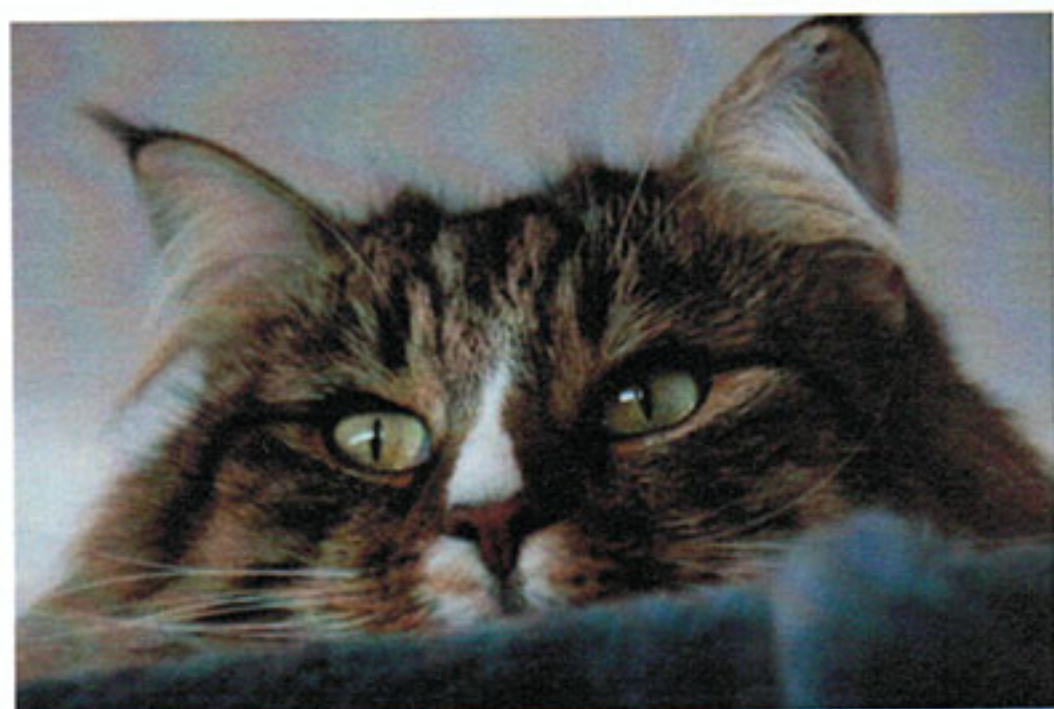

13iNFocus 2013

De Koningin van het Huis Titran's

Had een keurmeester een kwartier nodig, nou dan presenteerde Lenja zich gewoon een kwartier lang zonder te bewegen maar wel met een opgetrokken wenkbrouw zo van "weet je het nu niet nog niet dat ik hier de mooiste ben?". Zoals gezegd een zelfbewustzijn van hier tot Keulen.

Wat heeft het opgeleverd? Ontzettend veel plezier voor ons alle twee en een van de mooiste showcarrières die er ooit bij de Noren geweest zijn, veroverd en gewonnen in 13 Europese landen. Noteer:

EX 1	: 169
EX 2	: 2 (6-10 maanden)
Best in Variety	: 79
Nominaties	: 111
Best in Show	: 69 &
Best Opposite sex	: 7 (68.5%)
Best of Best	: 19 (6 BoB1)
Nomination Veterans	: 21
Best in Show Veterans	: 17 (80.9%)

En dus een aanzienlijk aantal 1st, 2-de of 3-de plaatsten in competities zoals de Skogkatt of the Year, Top Ten van de 1.DEKZV, de Beste Boskat van de NBK'85 in NL , enz.

Drie maanden is het nu weer geleden dat ik mijn vierpotige soulmate over de spreekwoordelijke regenboogbrug heb moeten laten gaan. Het voelt als de dag van gisteren

Wie zich voor Noorse boskatten interesseert zal haar naam vast al eens tegen gekomen zijn, zij het in een stamboom of op een lijst van showuitslagen. Wie haar in real life meegemaakt heeft zal haar waarschijnlijk niet vergeten zijn: EC SP Maneskinn's Lenja DM DSM DVM. Een hele mond vol... en toch elke titel waard.

Ik herinner me nog hoe het allemaal begon. Ergens in de tweede helft van het jaar 2000 heb ik een mailtje aan Elvira & Frieder Walz van de cattery Maneskinn's gestuurd met de inhoud: "U kent mij niet want ik besta nog niet, maar zou u ooit van plan zijn de combi van uw J nestje eens te herhalen dan voel ik me aanbevolen voor een black tabby poesje met wit uit deze verparing."

En jawel, het wonder gebeurde: EC Regine Olsen Felis Jubatus en GIC Yannick av Fager kregen op 24.02.2000 drie kittens: Lenja, het black tabby poesje met wit en Lucy & Lucas, haar blauw tabby zus en broer. Zoals eerder afgesproken zou ik een optie op Lenja krijgen, vervolgens haar met 8 of 9 weken komen bekijken en dan pas beslissen of zij het was wat ik zocht.

Eind april was het dan eindelijk zo ver: op een prachtige zondag racete ik richting Heilbronn, z'n dikke 500 km van huis en stond kort na zeven uur voor de deur bij de cattery Maneskinn's ☺

Rond 9 uur durfde ik me te vertonen ... en ja, Lenja was precies hoe ik ze me had voorgesteld... en dus zaten een maand later de Walzen op mijn zitbank in Brussel, met Lenja en een zin die ik nooit meer ging vergeten: "Is ze niet wat u verwacht had dan is dat geen probleem dan nemen we ze gewoon weer mee naar huis". Nee dus... Elvira en ik herinneren ons vandaag nog waarom ze z'n prachtig kitten niet zelf wilde houden. Ze wees naar dat hele kleine bobbeltje op haar neus :-).

Hier dus het bewijs dat er ook bij het kiezen van een Noorse boskat geluk en verstand hoort. Vanaf dat punt waren Lenja en ik een team voor twaalf en een half lange en gelukkige jaren. Lang en toch veel te kort.

Al heel snel ging ik Lenja's showtemperament ontdekken: mentaal heel sterk, heerlijk in balans, geen seconde bang of schichtig. Ze had er evident plezier in om bewonderd te worden. En daarvoor kon ze een engelengeduld hebben.

Achter al die cijfers en bekens, staat een poes van zeer groot formaat zowel fysiek (6-6.3 kg als open poes vanaf haar 3 jaar en na twee nestjes en zo'n 7 kg als kastaat dus vanaf haar 9 jaar) maar zeker ook mentaal. De lijst van haar sterke punten is eigenlijk gewoon de standaard van de Noor op een na. En daar waren het over de jaren ook alle keurmeesters en ikzelf het over eens: haar oren hadden een nummer of zelfs twee groter gemogen. Maar ja! Ten eerste is nobody is perfect en ten tweede moet er toch wel een kritiekpunt op z'n keurrapport staan, toch? Optimaal in showconditie was Lenja als open poes van midden november tot midden maart maximaal. Daarna gooide ze er alles uit en zag er zomers echt uit als een straatkat met een mooie pluizerige staart en ...oren van mooi formaat !

Dat maakte ook niets uit want dan was de tijd gekomen om krols te worden en dus over dekking, zwangerschap en kittens na te denken. Gauw hadden we wel ontdekt dat Lenja de eerste dekking louter voor de fun deed en pas bij

de tweede poging opnam tenminste als het over buitendekkingen ging. Blijkbaar vond ze het leuk een paar dagen ergens anders te mogen logeren en zich te laten verwennen en dat dan graag twee keer! Enige uitzondering was haar bezoek bij Killix in Kopenhagen met de mooie EC Europa's Danske Gorm DM. Daar heeft ze met mij compassie getoond en direct bij de eerste poging opgenomen. Gorm heeft er een hoge prijs voor moeten betalen: Lenja had blijkbaar met hem afgesproken dat hij zijn gang mocht gaan zolang zij alle eendagkuikens mocht opeten. Ze was er gek op. En ja hoor, hij heeft er in die drie weken niet een weten te bemachtigen, onafhankelijk van het steeds groter aantal kuikens dat er door Susanne neergelegd werd.

Elk jaar tussen haar 1.5 en 9 jaar, met de regelmaat van de klok en zonder ook maar het begin van een probleem, zagen wij dus een Lenja-nestje verschijnen. Of het er nu 5, 6 of 7 waren, allemaal kregen ze van die fameuze Lenja-melk, zo dik als slagroom, waarmee ze zo'n 25-35 gram per dag aankwamen. Moederinstincten had ze als geen ander, dat hebben zowel de cameraman van RTL als mijn man Pieter meegemaakt. De eerste had er tien pogingen voor nodig voordat hij het recupereren van een kitten door Lenja met z'n camera had kunnen volgen. De tweede gaf zijn poging haar kittens te willen bijvoeden (zoals door mij gevraagd) heel gauw weer op. Zijn hand met het kitten mocht alleen de mand uit vastgehouden door de zachte druk van Lenja's tanden in zijn pols, die dat idee maar niets vond.

Met het opvoeden en bemoederen van de kittens van andere poezen moest Lenja niet zoveel hebben, behalve als er sprake kon zijn van gezamenlijk werk. Twee nesten in een mandje dat was prima! Alleen, no way! Soms nam haar organisatietalent rare trekjes aan. Kom ik 's avonds thuis en verwacht Lenja, Nirwana en hun 11 kittens in de grote slaapkamer aan te treffen. Zie direct twee slapende moeders... maar geen van de 11 kittens. Niet een! Aangesproken, openen de twee poezen elk een half oor zeggende "alles onder controle". Mooi maar ik zou ze toch wel even willen zien. Dus onder het bed, onder de tafels en stoelen gekeken niets. Ze kunnen toch niet in de kasten zitten met die zware deuren? Ja hoor! Precies daar vond ik ze: achter de gesloten deur, op de bodem van de klerenkast, in twee rijen, allemaal met de kopjes dezelfde kant op, vredig slapend.

Ik heb er vandaag nog spijt van, toen niet het fototoestel paraat gehad te hebben.

De kittens van Lenja waren door de haar succes op de catwalk veel gevraagd door fokkers. Een 15-tal (uit een totaal van 50 kittens) heeft dan ook succesvol haar genen verder verdeeld. Namen zoals Utrolige Molly (Karodok cattery), Velvet Brown (am Baerenbach cattery), Ultima (Killix cattery), Idomeneo (Håret Landstrijkers cattery), Taifun (am Riverway), Ulysses (les Chênes d'Or), Octavia (Sterrekatten's) of Ophélie (de Bracem), maar ook Casanova, Calinda Caress of Ulrica die bij Titran's zelf voor nakomelingen gezorgd hebben, zijn bekend. Met haar totaal inbreeding coëfficiënt van 11.4% en een Polaris van 23.4% is EC SP Måneskinn's Lenja DM DSV & DVM het voorbeeld van een gezonde poes met hoge linebreeding factor. Haar vader, GIC Yannick av Fager was een halfbroer/halfzus-verpaaring met dubbele Flatland's Bjornstjerne, zoals dit in de jaren negentig nog courant was. Genetische defecten? Geen, behalve dan die vier monorchide katers die ze gebaard heeft: twee in het eerste nestje met EC Pollux a Beetlejuice die achteraf bekeken dezelfde aanleg blijkbaar had), een combi die ik zo nooit meer zou gedaan hebben, maar ja, het was pas mijn derde nestje en befaamde fokkers hadden het gevaar ook niet gezien.

Op erfelijke aandoeningen zoals PKD, CIN of HCM is zijzelf drie keer getest en ook op een leeftijd van tien jaar nog vrij bevonden en ook haar autopsierapport uit zich nog vol lof over de toestand van haar organen. Veel van haar nageslacht dat de fok is ingegaan is er steeds met goede negatieve uitslagen uitgekomen.

Naast haar bezigheden als moederpoes en showkat, was Lenja ook de onbetwiste ruler of the House of Titran's. Een niet te onderschatten en waardevolle functie die ze met een ijzeren vuist in een witvelours handschoen wist uit te oefenen. Men moest het gezien hebben hoe ze haar wenkbrauw een halve millimeter omhoog moest tillen om de gekste teenager kater te laten afzien van zijn gekke plannen. Soms had ook een van de oudere poezen eens het idee dat zij misschien toch maar beter geschikt was als baas. Nou, dat duurde nooit langer dan vijf minuten. Over Lenja valt eindeloos veel te vertellen. Ze is ruim twaalf jaar bij mij geweest. We zijn samen half Europa doorgecruist. Ze heeft prachtige kittens gebaard. Ze was een heel bijzondere poes. Ik mis haar nog elke dag.

Januari 2013 – Renée

Van het bestuur

Voor u ligt het jaarblad van de Noorse Boskatten Kring '85. Veel te laat en veel dunner dan we hadden gehoopt. Laat door de drukte van de bestuursleden in de privésfeer, waarvoor onze excuses.

Dunner doordat er steeds minder, zo niet geen kopij binnen komt van de leden en onze redactie het na jarenlang trekken en smeken genoeg vond en er mee is gestopt. Zeer treurig, maar wij danken Leny voor haar jarenlange inzet.

Het zal u niet verbazen dat we op zoek zijn naar een nieuw redactielid om input te kunnen leveren en naar mooie stukken te zoeken om dit jaar een tweede blad uit te kunnen brengen.

We hebben er daarom dit jaar voor gekozen voornamelijk onze leden maar ook onze vrienden aan het woord te laten en speciale katten in de spotlights te plaatsen.

SP/EC Maneskinn's Lenja DM DSM

Dit jaar bereikte ons het droevige nieuws dat Lenja onverwacht was overleden. Lenja kan toch wel gezien worden als de Grand Dame van de laatste jaren binnen de Noren familie en daarom hebben wij Rene gevraagd een stuk te schrijven over deze bijzondere poes.

GIC/GIP Grimmir's Nola Strindberg

Een van de, zo niet de meest, succesvolle katten op dit moment tijdens de shows in binnen- en buitenland en het trotse bezit van Priscilla en Francois. Wij hebben hen gevraagd een leuk verhaal te schrijven over zoals ze haar zelf noemen "Our little pretty girl".

Poezels

Op de shows zijn ze altijd aanwezig en ook op onze kitten-, jeugd- en veteranen meeting hebben ze mooie foto's gemaakt. De heren van www.poezels.nl. We dachten dat het wel eens aardig zou zijn ze aan het woord te laten over de kunst van het fotograferen van katten.

Reisverslag

Een van onze leden, Rob Vooges, dacht dat het wel een leuk idee was om eens in Engeland te gaan showen.... Een leuk reisverslag was het gevolg.

Verder staan er nog een aantal andere zaken in het blad, maar die kunt u vast zelf wel vinden.

Wij wensen u veel leesplezier en roepen u op om ook eens een actieve bijdrage te leveren aan dit blad of aan een van de vele nieuwsbrieven die Miranda de Boorder samenstelt. U kunt uw bijdrage altijd mailen naar: info@noorse-boskatten.nl